



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Alteroccæ Mvlieri & Montanello nato ejus.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-20020**

procuratori suo super præmissis & aliis, si qua fortè adversùs te duxerit proponenda, in præsentia nostra quod ordo dictaverit rationis. Alioquin ex tunc, quia ipsi non possumus in suo jure deesse, ne fortè contra nos clamet in cælum & Dominus exaudiat ejus vocem, quantum de jure poterimus, in ipso negotio divina favente clementia procedemus. Nos enim prædictis Episcopis nostris damus districtè litteris in præceptis ut tibi supradictum terminum assignare peremptorium non postponant. Datum Viterbij III. Nonas Septembris, anno decimo.

*ALTEROCCÆ MULIERI  
& Montanello nato ejus.*

*Epist. 125.  
Confirmatur  
eis sententia la-  
ta per Legatum  
sedis apostoli-  
cæ.  
Cap. Raynuius,  
De sens. & re  
judic.*

**R**aynuius de Clera duas habens filias, te videlicet Alteroccam & Aiectam, matrem insuper Cleram, & uxorem nomine Adelasiam, in extremis positus condidit testamentum, tibi scilicet Alterocæ filia: puberi, ultra dotem quam antea dederat, quandam domum & hortum in eodem testamento relinquens, Aiectæ verò impuberi reliquit cetera bona sua, adiciens ut tu Alterocca & soboles quam gestabas in utero, cum eo tempore prægnans esses, Aiectæ succederetis eidem, si absque liberis moreretur. Tutoribus insuper quos dictæ Aiectæ impuberi filia: dederat idem testator injunxit ut eandem cum omnibus bonis suis matrimonio copularent. Mortuo testatore, tutores ipsi Aiectam cum omnibus bonis suis eidem relicta: à patre jure Lombardo cuidam Petro nomine in conjugem tradiderunt: quæ cum per quadriennium cohabitasset eidem, & ex eo filium suscepisset, tandem sine liberis est defuncta, cujus bona maritus ejus superstes aliquando tempore possedit in pace. qui cum alia muliere matrimonium contrahens, & filios suscipiens ex eadem, diem clausit extremum. Postmodum autem inter vos ex parte una & filios ejusdem Petri ac Raynerium tutorem eorum ex altera super bonis prædictis ejusdem Aiectæ suscitata materia quæstionis, cœperunt coram Guezio iudice Tuscanensi ad invicem litigare, coram quo vos bona quondam Raynutij patris tui, filia Altarocca, tanquam ex causa fidei commissi vel substitutionis sibi debita petiistis, Raynerio supradicto tutore filiorum prædicti Petri ex adverso dicente quòd obstabat vobis annalis præscriptio, usucapio pro dote, ac longi temporis silentium diuturnum. Allegabat infu-

per idem tutor quòd de bonis illis tam tertia Cleræ prædicti R. testatoris matris, & tertia Adelasiæ uxoris ejusdem, quam etiam quarta per Trebellianum nomine ipsius Aiectæ, erant ante omnia deducenda. Dicitur verò iudex, utriusque partis allegationibus & rationibus diligenter inspectis, supradictum Raynerium nomine pupillorum in restitutionem bonorum quondam Raynutij condemnavit; tertia Cleræ primò deducta, quam Aiectæ ac viro suo donaverat, de qua in substitutione quam fecit Raynuius non videtur aliquatenus cogitasse; deducta quoque tertia Adelasiæ, quam ipsa Raynerio venderat supradicto. Præcepit etiam idem iudex de iis rebus illas tertias deducendas de quibus deduci poterant secundum Tuscanensis consuetudinem civitatis. Deduci quoque quartam per Trebellianum idem iudex injunxit, cum etiam quilibet extraneus restitutione gravatus eam deducere potuisset. Sed utraque pars ab illa sententia provocavit. Postmodum verò dilectus filius. Præfectus Urbis, qui eo tempore de appellationum causis in partibus Tusciæ auctoritate sedis apostolicæ cognoscebat, ad petitionem supradicti Raynerij vos ad suam præsentiam evocavit, in festo sancti Andree tunc proximo futuro vobis terminum peremptorium præficiendo, quo vos conspectui præsentaretis ipsius, sententiam recepturi. Cumque vos coram eo nequaquam comparuissetis termino constituto, bonæ memoriæ Bartholomæus iudex Viterbiensis de mandato ipsius Præfecti contra vos, tanquam in contumaces, sententiam promulgavit hoc modo, sententiam Guezij, in eo quòd Raynerium nomine pupillorum absolvit, ratam esse pronuntians; in quibus verò condemnavit eundem, sententiam pronuntiavit injustam, & legitime provocatum; adiciens ut si tu Altarocca in morte patris minus legitima habuisses, computata dote ac aliis bonis patris, condemnabat in supplementum illius Raynerium nomine pupillorum. à qua sententia fuit postmodum appellatum. Cum autem propter hoc vos & pars altera ad nostram præsentiam venissetis, dilectum filium nostrum G. sanctæ Mariæ in Porticu Diaconum Cardinalem vobis & parti adversæ concessimus auditorem. Coram quo cum pars Raynerij peteret sententiam Bartholomæi iudicis confirmari, pars vestra respondit quòd licet in festo sancti Andree, sicut prædictum est,

à Prefecto terminus fuerit constitutus, nihilominus tamen ad vestram instantiam in octavam ejusdem nativitatis idem terminus fuerat prorogatus, sicut per unicum testem vestrum & alterum partis adverse manifestissimè probatur. propter quod dicebatis illam sententiam nullam esse, utpote dilatione pendente prolatam; maxime cum ante diem præfixum citatio facta fuerit per venerabilem fratrem nostrum Episcopum Suanensem, ad quem medio tempore nostræ litteræ super ipso negotio fuerant impetratæ, sicut per depositiones testium videtur esse probatum. Postquam itaque super iis & aliis coram Cardinale prædicto inter vos & partem alteram fuit diutius litigatum, ipse, habito consilio peritorum, de mandato nostro sententiam prædicti Bartholomæi judicis propter causas prædictas pronuntiavit penitus nullam esse, sententiam verò Guezij judicis, in eo quòd dixit tertiam Cleræ ac tertiam Adelfiæ integraliter deducendas, idem Cardinalis pronuntiavit injustam, & ab ipsa legitime provocatum diffiniens sic illas tertias deducendas, ut legitima portio tibi Alterocæ debita jure naturæ tibi salva sit in utraque, ad cujus restitutionem dictum Raynerium condemnavit. In eo verò quòd quartam per Trebellianum idem Guezius censuit retinendam, sententiam confirmavit ejusdem, ita videlicet quòd fructus de bonis ipsius à tempore litis contestatæ percepti computentur in ea, qui si suffecerint ad quartam & fructus ejus, eo nomine alia deductio nulla fiat. alioquin juxta quantitatem fructuum perceptorum computationis ratio habeatur. Quia verò pater Aiectæ ipsam in legitima non potuit aggravare, legitimam ipsam, ejus videlicet partis quæ jam dictæ Aiectæ debebatur ab intestato, deducendam censuit & etiam retinendam, ita videlicet quòd deductio fiat tantummodo de iis rebus de quibus secundum Tuscanensis consuetudinem civitatis fieri consuevit. In eo verò quòd idem Guezius condemnavit Raynerium, nomine pupillorum suorum, ad restitutionem vobis residui faciendam, ipsius sententiam confirmavit. Nos igitur ejusdem Cardinalis sententiam exigente justitia promulgatam ratam habentes, ipsam auctoritate apostolica confirmamus & præsentis scripti privilegio communitimus. Nulli ergo &c. nostræ confirmationis &c. Si quis autem &c. Datum Viterbii. Idus Septembris, anno decimo.

## OTONIENSI EPISCOPO.

Veniens ad præsentiam nostram O. Presbyter humili nobis insinuatione monstravit quòd cum ante domum suam quidam homines invicem rixarentur, & ipse casu domum exivisset eandem, unus de rixantibus, nulla ejusdem Presbyteri præcedente culpa, irruens in eundem, diabolo instigante, sinistræ manus digitum amputavit eidem. Vnde nobis humiliter supplicavit ut exequendi suum officium ei licentiam concedere dignaremur. Quocirca fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus quatinus si est ita, Presbyterum ipsum in ordine suo sublato cujuslibet contradictionis & appellationis obstaculo liberè ministrare permittas. Quædam enim interdum impediunt promovendum quæ non deiciunt jam promotum. Datum Viterbij XIV. Kal. Octobris, anno decimo.

ARCHIEPISCOPO VARISIENSI,  
& Episcopo Salimbriensi, & Decano S. Mariæ de Blakerna Constantinopol.

Ubi provisio Clericorum opus in se continet pietatis, quæ promissionem habet vitæ quæ nunc est pariter & futura, discretionem vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus Ecclesiam insulæ de Kuphan, quæ vacare proponitur, dilecto filio R. Clerico karissimi in Christo filij nostri Henrici Constantinopolitani Imperatoris illustris, ecclesiasticum beneficium non habenti, auctoritate apostolica sublato appellationis obstaculo conferatis, & faciatis ipsam ab eo pacificè possideri. contradictores, si quos inveneritis, vel rebelles per censuram canonicam compescendo. Quòd si non omnes &c. duo vestrum &c. Datum Viterbij XV. Kal. Octobris, anno decimo.

## MORAVIENSI EPISCOPO.

Lim exposita nobis à dilecto filio . . . Abbate & Conventu de Melros Cisterciensis ordinis quæstione quòd nobilis vir P. Comes de Bonbar diocesis sancti Andreae partem cujusdam pasture, quam legitime fuerant affecti, per violentiam occupasset, ipsis in aliis injuriosus existens, venerabili fratri nostro Episcopo & dilectis filiis . . . sancti Andreae & . . . Laodensi diocesis sancti Andreae Archidiaconis causam ipsam sub certa forma commisimus terminandam. Citato verò, sicut accepimus, Comite sæpius ab eisdem

Epist. 124.  
Vt Presbyter qui digitum sinistræ manus amisit, ministrare possit.  
Vide Regimen lib. 1. c. 410.

Epist. 125.  
Vt R. Clericum instituatur in Ecclesia de Kuphan.

Epist. 126.  
Committitur causa monasterij de Melros.